

Την Κυριακή 12/2 πραγματοποιήθηκε στο κέντρο της Αθήνας διαδήλωση εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων εναντίον των προωθούμενων μέτρων που στόχο έχουν την εξαθλίωση της ζωής μας. Σε όσους ήταν στο δρόμο ήταν εμφανής η άμεσα συγκρουσιακή διάθεση αρκετά μεγάλου κομματιού του πλήθους, και η επικρότηση αυτής από τους υπόλοιπους. Τα χαρακτηριστικά αυτά αποτέλεσαν σημείο αναφοράς και φόβου για την καθεστηκυία τάξη και τους εντολοδόχους/ προασπιστές της, που προέβησαν σε βίαιη καταστολή, εκτεταμένη ρίψη χημικών και καταδίωξη των διαδηλωτών. Στον αντίποδα, η παραπλανητική προβολή των γεγονότων από τα αστικά μέσα ενημέρωσης υπήρξε καταλυτική ως προς τη διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Η ηγεσία των κοινοβουλευτικών κομμάτων, ακόμα κι αυτών που αυτοπροσδιορίζονται ως "αγωνιστικά", πρόβαλαν το μη χειραγωγημένο αγώνα από τα κάτω ως δράση προβοκατόρων και παρακρατικών, για τους δικούς τους ιδιοτελείς λόγους.

Όμως, η όξυνση της καταστολής ξεκίνησε πριν τη διαδήλωση με προσαγωγές αγωνιστών έξω από τα σπίτια τους και συνεχίστηκε με τραμπουκισμούς, ξύλο και συλλήψεις κατά τη διάρκεια και μετά το τέλος της διαδήλωσης στο κέντρο της Αθήνας. Το πρωτοφανές φαινόμενο της διαπόμπευσης μέσω της δημοσίευσης στοιχείων και φωτογραφιών από την ΕΛ.ΑΣ., πριν καν γίνει η δίκη, τακτική την οποία έσπευσαν να ακολουθήσουν και τα ΜΜΕ, και η απονομή βαριών κατηγοριών στοχοποιούν τη συμμετοχή σε διαδηλώσεις και προτρύνουν τον κόσμο στη ρουφιανιά. Η de facto νομιμοποίηση των παραπάνω τακτικών και η νομοθέτηση της αποφυγής αυτοφώρου για τα σώματα ασφαλείας εν ώρα υπηρεσίας θυμίζουν χουντικές μεθόδους. Παράλληλα, παρατηρείται η εντατικοποίηση της καταστολής με τις έκτοτε προκλητικές επεμβάσεις της αστυνομίας στην περιοχή των Εξαρχείων, στοχοποιώντας ριζοσπαστικούς, κοινωνικούς και πολιτικούς χώρους. Πιο συγκεκριμένα, η εισβολή και προσαγωγή ατόμων από το πάρκο Ναυαρίνου στις 15/2, η προκλητική διέλευση/ "παρέλαση" δελτάδων μέσα από το χώρο της κατάληψης στις 23/2, η στρατοπέδευση αστυνομικών όλων των τύπων και χρωμάτων στα Εξαρχεία στις 19/2 ημέρα κινητοποίησης (με αποτέλεσμα 60 προσαγωγές μόνο στην περιοχή των Εξαρχείων σε σύνολο 135) και ο σχεδόν καθημερινός αποκλεισμός της πλατείας και του πάρκου με οποιαδήποτε πρόφαση.

Όταν το περιβάλλον της γενικευμένης εκμετάλλευσης, της διαρκούς ανασφάλειας, της αποχαυνωμένης κατανάλωσης απειλείται, η στρατιωτική τακτική της αστυνομίας είναι απαραίτητη για την εξουσία. Η διαρκής επίκληση μιας κατάστασης εκτάκτου ανάγκης, κυρίως από τα ΜΜΕ, απευθύνεται στα συντηρητικά αντανakλαστικά της κοινωνίας θέλοντας να προκαλέσει φόβο και τρόμο. Το δικαστικό σύστημα χρησιμοποιεί κατά βούληση το ποινικό δίκαιο άλλοτε για να καταδικάσει αγωνιστές και άλλοτε για να καλύψει τα κρατικά εγκλήματα. Όλα τα παραπάνω έχουν ως στόχο την εκμηδένιση κάθε δυναμικής κοινωνικής επανάστασης.

**Καταδικάζουμε το γενικευμένο καθεστώς καταστολής που επιβάλλει η αστυνομία στην περιοχή των Εξαρχείων και προτάσσουμε τη δημιουργία δομών που προωθούν την αλληλεγγύη, τη συντροφικότητα και την αντίσταση. Διεκδικούμε την αξιοπρέπειά μας και το δικαίωμα να κυκλοφορούμε και να αγωνιζόμαστε. Αν δεν αντισταθούμε σε όλες τις γειτονιές, οι πόλεις μας θα γίνουν μοντέρνες φυλακές.**

**Η αστυνομοκρατία δεν μας τρομοκρατεί, μας πεισμώνει.**

**Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ  
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ**